

Eenlingen

Linda Polman

Op de dag dat hij Syrië verliet met de opdracht een aanslag in Frankrijk te plegen, was de 29-jarige Franse computertechneut Reda Hame pas een week lid van Islamitische Staat. Tot die tijd had hij in zijn eentje thuis in Parijs zitten radicaliseren. Zijn Franse paspoort maakte hem een ideale rekrut voor het IS-onderdeel dat verantwoordelijk is voor de jihad in Europa. Hame's voorbereidende militaire training stelde niks voor: zijn commandant deed hem voor hoe een automatisch geweer werkt en liet hem een granaat gooien naar een tekening van een mannetje op een muur. Vervolgens werd hij over de grens met Turkije en richting Frankrijk teruggeduwd.

Hame werd gearresteerd voordat hij kon toeslaan, in augustus 2015. Hij vertelde later dat hij er één was van een partij van ten minste 21 jonge Europese mannen, die na een haastige training terug naar Europa waren gestuurd met dezelfde opdracht: kies een makkelijk doelwit en maak zoveel mogelijk slachtoffers. 'Het was net een fabriek daar,' vertelde hij zijn verhoorders. Ze waren geïnspireerd geraakt door een boodschap die via internet al sinds de zomer van 2014 te beluisteren is en waarin IS-woordvoerder Adnani 'alle moslims ter wereld' oproept om Europeanen te vermoorden. Ze mogen van Adnani zelf bedenken hoe: stanleymes, een baksteen, doodrijden, maakt niet uit.

Sinds die uitnodiging zijn er pakweg twee dozijn aanvallen in Europa geweest waarbij gewapperd werd met de IS-vlag. Maar de kleinschaligheid van de aanslagen en het geringe aantal slachtoffers deden analisten en autoriteiten concluderen dat van IS op Europese bodem nog altijd veel minder te vrezzen valt dan van al-Qaida. Maar IS gelooft in kwantiteit. Een aanslag met de grandeur van 9/11 kost maanden of zelfs jaren van voorbereidingen. Liever dan eens in de zoveel jaar, is IS continu *in the picture*. De organisatie geeft een toelichting op die strategie in het eigen Franstalige online magazine *Dar al-Islam*. In de jihad tegen Europa zet IS in

op kleine initiatiefjes van individuele Europese jongelui zoals Reda Hame die thuis achter hun laptop in stilte zitten te radicaliseren, geen IS-lid zijn, niet per se naar Syrië reizen, maar die het wel een eer vinden om in naam van IS te doden. Het artikel in *Dar al-Islam* legt uit dat deze methode een afgeleide is van de *Auftragstaktik*, een gevechtsdoctrine van het Duitse leger: commandanten geven ondergeschikten een doel en een deadline en bemoeien zich er verder niet mee.

Sinds begin 2015 houdt een gespecialiseerde IS-afdeling kantoor in internetcafés in Syrië, van waaruit ze nonstop proganda spuwen om de doelgroep aan te moedigen. Europese deskundigen lezen *Dar al-Islam* niet, denk ik, want ze zien het masterplan niet altijd. Een Franse twintiger onthoofdde zijn werkgever in de buurt van Lyons. Hij stuurde foto's van het hoofd en van de IS-vlag rond. 'Het gaat hier om een geestelijk gestoorde eenling,' zeiden analisten en sloten het dossier. In Parijs stormde een jonge vent een politiebureau binnen met een mes in zijn ene en een plaatje van de IS-vlag in zijn andere hand. 'Incident,' zeiden onderzoekers. Een jongeman wilde kerkgangsters in een Frans dorp neermaaien, raakte alleen zijn eigen been en werd gearresteerd. Een andere jongeman kon in een Thalys door reizigers worden overmeesterd. Ook hij werd niet herkend als weer zo eentje uit het IS-leger van individuen. De 23-jarige Fransman die op zijn terugreis uit Syrië in Griekenland werd aangehouden met in zijn koffer 1500 euro en een Franstalig boekwerkje *Hoe maak je zelf een bom in de naam van Allah* ook niet. Hij werd door de Griekse politie vrolijk doorgewuifd, want zo'n boekje an sich is niet verboden. De jongeman die vier slachtoffers maakte in een joods museum in België had een dvd in zijn zak waarop hij met een IS-vlag stond te zwaaien. 'Een eenling,' oordeelde de Belgische officier van justitie en sloot het dossier.

Eenlingen, welzeker, maar geen *lone wolfs*. ■